

Stos Pomorza

dawniej „Stos Wąbrzeski”

PISMO SPOŁECZNE, GOSPODARCZE, OŚWIATOWE I POLITYCZNE DLA WSZYSTKICH STANÓW

Nr 142

Wąbrzeźno, czwartek dnia 8 grudnia 1938

Rok 20

Napreżenie w stosunkach francusko-włoskich

PARYŻ. Jak wiadomo w parlamencie włoskim minister spraw zagranicznych Włoch rh. Ciano wygłosił przemówienie, zwrócone przeciw Francji. Podczas tego przemówienia członkowie parlamentu krzyczeli: Niech Francja odda nam Tunis, Korsykę i Niceę. W związku z tym odbywają się demonstracje antywłoskie na Korsyce i Tunisie.

W mieście rodzinnym Napoleona — Ajaccio na Korsyce manifestowało około 35 tys. osób. Utworzył się pochód, który ruszył przed konsulat włoski. Po starciu między manifestantami a policją w czasie którego kilka osób zostało rannych, tłum zdołał przerwać kordony policji i zaatakować konsulat.

W gmachu konsulatu włoskiego wybito wszystkie szyby.

W udekorowanym flagami mieście Bastia odbył się wiec na którym uchwalono rezolucję stwierdzającą, iż cała przeszłość Korsyki jest związana z Francją, a bohaterscy synowie Korsyki złożyli ofiarę życia w obronie ziemi francuskiej. Sprawa przynależności Korsyki nie może być przedmiotem żadnej dyskusji.

W Tunisie manifestanci zniszczyli lokal włoskiego przedstawicielstwa lotniczego oraz miejscową księgarnię włoską.

W czasie manifestacji miejscowi Włosi urządzili kontrmanifestację.

Czego zażąda Mussolini podczas wizyty Chamberlaina w Rzymie

LONDYN. Korespondent dyplomatyczny „Sunday Dispatch” donosi, że podczas wizyty premiera Chamberlaina w Rzymie, Mussolini przedłożył szereg żądań, które doprowadzić mają do wzmocnienia potęgi Włoch na morzu Śródziemnym. Plan Mussoliniego obejmował następujące punkty:

1) Zatrzymanie Majorki w posiadaniu Włoch na pewien okres czasu.

Nawiązanie ściślejszego stosunku pomiędzy Francją a Niemcami

PARYŻ. Koła polityczne Paryża i prasa paryska z zainteresowaniem oczekują na wizytę min. Ribbentropa. Zaciekawie nie kół politycznych zwraca się jednak nie o tyle ku zapowiedzianej deklaracji francusko - niemieckiej o nieagresji, ile ku rozmowom francusko - niemieckim,

które z okazji pobytu mis. Ribbentropa odbędą się w Paryżu.

Radykalna „Oeuvre” oświadcza, że Francja i Niemcy rozmowy swe poświęcą na skonfrontowanie wzajemnych poglądów i tendencji. To, że przedstawiciele Francji i Niemiec będą mogli ze sobą rozmawiać obecnie spokojnie i rzeczowo, to już to samo przez się ma duże znaczenie.

Radykalna „Ere nouvelle” konstatuje, że we Francji są tacy, którym się nie podoba wizyta min. von Ribbentropa i deklaracja francusko - niemiecka o nieagresji. Są tacy, którzy nie mogą się pogodzić z dziełem rozsądku, które jednak powinno być przedsięwzięte.

„L'omme Libre” wyraża nadzieję, że wizyta min. Ribbentropa i rozmowy francusko - niemieckie wzmocnią stosunki francusko - angielskie po podpisaniu deklaracji francusko - niemieckiej o nieagresji. Francja i Anglia znajdują się na tej samej płaszczyźnie wobec Niemiec. Po wyrównaniu stosunków między Francją a Niemcami współpraca angielsko - francuska będzie mogła tym głębiej się rozwinąć.

Ostro natomiast występują przeciwko wizycie Ribbentropa organy komunistyczne i dwa pravicowe dzien. „L'ordre” i „Epoque”.

Broń o strasznej sile używano w wojnie hiszpańskiej

LONDYN. Angielskie pismo „Sunday Chronicle” donosi z Hiszpanii, że podczas ostatnich nalotów eskadr powstańców na miasta czerwonej Hiszpanii, miotane były z samolotów bomby o niezwykle wielkiej sile wybuchowej.

Specjaliści wojenni obserwujący działania nowoczesnej broni na frontach hiszpańskich twierdzą, iż bomby te to

słynne torpedy powietrzne, o których od dawna się już mówiło, a które zostały do piero obecnie po raz pierwszy wypróbowane w Hiszpanii.

Eksperti angielscy i francuscy znają jedynie straszliwą siłę działania tych bomb, badania szczątków torped powietrznych nie przyczyniły się jednak do wyświelenia tajemnicy ich konstrukcji.

Wojna chińsko-japońska Krwawe walki w prowincji Kwangsi

Dzienniki wychodzące z Hongkongu donoszą, że południowo - chińska prowincja Kwangsi znajduje się w obrębie japońskiej akcji wojskowej. Flota japońska rozwija ożywioną działalność w pobliżu wyspy Heinan. Chińczycy usiłowali dokonać desantu pod Pakhoi. Próba desantu nie powiodła się.

Zarówno po stronie chińskiej jak i japońskiej są zabici i ranni.

Działania wojenne w Kwangsi posiadają dwa ośrodki — na wybrzeżu Pak-

hoi w zatoce Tonkińskiej oraz na półwyspie Leiczau a także pod Wuczau w odległości 200 km na zachód od Kantonu.

Wojskami chińskimi w prowincji Kwangsi dowodzą generałowie Pai - Czung - Si i Lin - Tsung - Jan. Generałowie ci ogłosili odezwę, w której nawołują ludność do stawienia oporu Japończykom oraz do wstępowania w szeregi wojsk regularnych chińskich lub też prowadzenia wojny podjazdowej przeciwko Japończykom.

Fortyfikacje francuskie w koloniach na pograniczu terenu włoskiego

RZYM. „Tevere” donosi za Sycylijskim „Lioar”, że na pograniczu Libii i Tunisu wojskowe władze francuskie zbudowały w ostatnich czasach prawdziwą linię Maginet, która kosztowała kilkadziesiąt milionów franków.

Dziennik donosi, że liczba Włochów w Tunisi wynosi 120 tysięcy. Ludność ta posiada nieruchomości o łącznej wartości

2 miliardów franków oraz depozyty w bankach wartości 100 milionów franków. Przeciw tej ludności władze francuskie stosować miały politykę ucisku i terroru, czego dowodem miało być zorganizowanie dla Włochów z Tunisu obozu koncentracyjnego w pobliżu fortyfikacji granicznych.

Statek „Tczew” zatonał w porcie gdańskim, podczas katastrofy zginęło 2 marynarzy

W poniedziałek wieczorem wydarzyła się w porcie gdańskim katastrofa, która żalobą okryła polską marynarkę handlową. W basenie Westerplatte zatonał na-

gle 1050-tonowy statek „Tczew”, a wraz z nim dwóch członków załogi, asystent maszynowy Witold Cheliński i palacz Jan Stolpa.

Ks. Prymas kard. Hlond o pomocy zimowej

„Przy prowadzeniu akcji pomocy zimowej nie brakuje ani kościoła ani katolickiego kapłana. Nie pozwolimy na to by w Polsce ktoś głodował.

Nie dopuszczajmy do tego by w Pol-

sce ktoś zimą zmarł, a przede wszystkim nie obarczajmy się odpowiedzialnością za to, że w swobodnej ojczyźnie polskie dziecko żyje wśród nas w nędzy i w nie-szczęściu.”

Minister niemiecki v. Ribbentrop w Paryżu

PARYŻ. Wczoraj przybył do Paryża niemiecki minister spraw zagranicznych von Ribbentrop. Na powitanie dworzec kolejowy był przybrany flagami i barwach francuskich oraz flagami ze swastyką. Już na godzinę przed przybyciem poc. pod osobistym kierownictwem prefekta policji wydano specjalne zarządzenie bezpieczeństwa. Min. von Ribbentrop był powitany na dworcu przez ministra francuskiego Bonneta.

Po powitaniu go przez min. Bonneta, gość niemiecki odjechał do hotelu na Placu Zgody. Wzdłuż całej trasy wstrzymano ruch uliczny.

O godzinie 10,15 von Ribbentrop został przyjęty przez prezydenta Francji Lebruna. O godz. 13,00 w siedzibie prezydium rady ministrów wydał na cześć min. von Ribbentropa śniadanie premier Daladier.

Pierwszy polski Kongres Techników

Coraz bardziej utwierdza się w opinii publicznej przekonanie, iż położenie wewnętrzne Polski stawia przed narodem wymagania, które spełniane być mogą tylko przy wyłączeniu wszystkich sił, przy najwyższym napięciu energii. Radosna rocznica dwudziestolecia pozwoliła uświadomić nam wielkość dokonanego wysiłku w odrodzonym państwie. Wielkie sukcesy, osiągnięte przez nas na polu gospodarczym, społecznym i politycznym rozwój naszego przemysłu, środków komunikacji, budowa COP-u nie powinni nas usypiać. Tempo naszego rozwoju byłoby może zadawalające, gdybyśmy żyli w czasach normalnych, kiedy to puls życia bije równym, miarowym tempem. Tak jednak nie jest.

Wzrost potencjałów polityczno - militarnych czołowych państw świata jest przecież ogromny. Dlatego też nakazem dyktowanym przez poczucie odpowiedzialności dziejowej, staje się konieczność pobudzenia procesów życiowych w łonie narodu polskiego do stopnia, przy którym możliwość zagrożenia będzie sprwadzona do minimum.

W szerokich sferach społeczeństwa istnieje słuszne przekonanie, iż posiadamy ogromne możliwości rozwojowe, dziś jeszcze w dużym stopniu niewykorzystane, które wobec powagi aktualnych czasów muszą być wciągnięte w orbitę pulsującego życia, by w ten sposób zapewnić bezpieczeństwo państwa.

Trzeba odpowiedzieć na pytanie, co i jak należy uczynić, by nasz potencjał gospodarczo - polityczny wywyższyć na najwyższy poziom, w jaki sposób mają być zrealizowane nieodzowne potrzeby państwowe.

Niejasno początkowo wyczuwane zadania, stojące przed nami, zostają wreszcie dość wyraziście sformułowane. Musi nastąpić szybkie uprzemysłowienie kraju, zdolne do wchłonięcia przeludnienia wsi polskiej, musi podnieść się stopa życiowa szerokich mas pracujących, kultura wsi i jej chłonność na produkty przemysłowe, rozwój urządzeń technicznych i komunikacyjnych, co znakomicie podniesie zdolność obronną państwa.

Osiągnięcie tych olbrzymich celów nie może być dziełem improwizacji.

Do ich urzeczywistnienia muszą być wciągnięte tak różnorodne i tak liczne elementy, iż pierwszym zadaniem, które narzucało się umysłowi — była to konieczność ogarnięcia myślowego tych niezmiernie skomplikowanych problemów, uporządkowanie i sprowadzenie ich do pewnych orientacyjnych zasad. Potem dopiero nastąpić może działanie.

Wyrazem dojrzenia powyższych bezspornych konieczności w umyśle polskim są kongresy inżynierów i techników. Pierwszy kongres inżynierów, odbyty rok temu we Lwowie, rzucił wyraziste wytyczne wielkiej akcji podźwignięcia ekonomicznego Polski. Mianowicie zarysował konkretny plan daleko sięgającej przebudowy Polski — wzorzec gospodarczo techniczny. Kongres techników, który odbył się w dniach 3-im i 4-ym b. m.

w Warszawie, rozwijając podjętą inicjatywę, wysunął maksymę: „przez zorganizowany świat techniczny do realizacji planu gospodarczego Polski”. Drugi etap pracy, prowadzący do zrywu gospodarczego, a krystalizujący się obecnie w umyśle polskim, jest to więc problem układu sił realizacyjnych lub inaczej problem układu gospodarczo - społeczno - organizacyjnego. Etapy dalsze przyjdą jako prosta i nieuchronna konsekwencja dwóch pierwszych.

Przeżyliśmy wielką drogę. To, co zapadło w formie uchwał na kongresie, jest wyrazem tych przemyśleń, które przeszły dłuższy okres mozolnych formułowań w całym świecie technicznym Polski. Są to konkluzje, na które każdy Polak patrzący otwartymi oczyma na to,

co się dzieje u nas i w świecie zgodzić się bez zastrzeżeń musi.

Oczywiście tezy przyjmowane przez kongr. mają swoje uzasadnienie w procesach, odbywających się w organizmach najbardziej aktywnych społeczeństw doby dzisiejszej. W całym świecie zanotować możemy przemiany, których znamieniem jest ciągłe rosnące światowej woli tworzenia życia, świadomego kształtowania przebiegu procesów społecznych, gospodarczych, celowe potęgowanie rytmu życia zbiorowego w każdej dziedzinie. Polska nie znajduje się na odległej bezpiecznej wyspie. Wzbierająca fala żywotności światoburczych narodów musi przeciwstawić swoją własną świadomą wolę, pobudzoną aktywność i celowy rozmach twórczy.

Zasadnicze zmiany w przepisach oddłużeniowych wprowadza dekret P. Prezydenta R.P.

W dniu 24 listopada br. ukazał się w Dzienniku Ustaw nr 19 dekret P. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 listopada 1938 r. o zmianie dekretu Prezydenta R. P. z dnia 14 stycznia 1936 r. o ulgach w spłacie zobowiązań spółdzielni rolniczych i ich central.

Dekret powyższy do dotychczasowych przepisów wprowadza dwie zasadnicze zmiany:

Pierwsza z nich ogranicza przewidzianą w art. 4 ust. (3) ochronę należności publiczno - prawnych i należności z tytułu umowy o pracę jedynie do należności, które w myśl art. k. p. c. korzystają z przywileju zaspokojenia przed wierzytelkami zabezpieczonymi hipotecznie.

Wierzytelności zatem publiczno-prawne, nie korzystające z przywileju art. 800 k. p. c., zrównane zostały całkowicie z innymi wierzytelnościami i powinny być w układach jednakowo z nimi traktowane. W szczególności, o ile wierzytelności te nie posiadają zabezpieczenia hipotecznego, wówczas obniżkę ich należy przewidywać w tej samej wysokości, co i dla wierzytelności, o których mowa w pkt. 3-cim par. 21 Rozp. Rady Min. z dn. 2 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 53 poz. 387). Jeśli natomiast są one zabezpieczone na hipotece, to o wysokości ich redukcji decydować powinien stopień zabezpieczenia w myśl art. 4 ust. (2) dekretu z dn. 14 1 36 r.

Z uwagi na powyższe okoliczności ważne jest należyte odróżnienie przy sporządzaniu listy wierzytelności charakteru należności publiczno-prawnych, a więc, czy posiadają one przywilej z art. 800 k. p. c., czy też z niego nie korzystają.

Drugą istotną również zmianę stanowi wprowadzona do art. 5 definicja osoby współzobowiązanej. Definicja ta, kładąc

główny nacisk na moment walutowości zobowiązania i odniesienia przez gwaranta korzyści materialnych, stawia zagadnienie interpretacji pojęcia osoby współzobowiązanej w płaszczyźnie gospodarczej. Nowe brzmienie art. 5 potwierdza zatem słuszność dotychczasowej praktyki oraz wyjaśnienia podanych do tego artykułu w okólniku Nr 28 z dnia 30 listopada 1936r. To też przy rozstrzygnięciu wątpliwości, mogących nasuwać się przy stosowaniu art. 5, należy kierować się wskazówkami, zawartymi w tym okólniku.

Na podkreślenie zasługuje również okoliczność, że nowe przepisy stosują się do wszystkich spraw, w których układ nie został jeszcze przyjęty przez zgromadzenie wierzytelności. Jeżeli więc zgromadzenie wierzytelności zostało odroczone, wówczas projekt układu może ulec zmianom, odpowiadającym nowym przepisom.

Rozwój Koła Lokalnego Zw. byłych Uczestników Strajku Szkolnego na Pom. z lat 1906-07 w Wąbrzeźnie

Rok jeszcze nie upłynął od czasu założenia w Wąbrzeźnie Koła Lokalnego Związku B. Uczestników Strajku Szkolnego na Pomorzu z lat 1906-07.

Pomimo tak krótkiego czasu istnienia, Koło to rozwija się intensywnie czego dowodem jest, że już obecnie stan członków wynosi przeszło 60. Koło to urządziło w dniu 11 grudnia 1938 roku na sali Hotelu pod Białym Orłem uroczystość

Autostraja na Pomorzu

W okolicach Zolgoszczy, w pobliżu Starogardu, podjęte zostały prace pod budowę przyszłej reprezentacyjnej autostrady pomorskiej, która począwszy od szosy wojewódzkiej w Warlubiu przetnie część Pomorza w kierunku wybrzeża polskiego i stworzy piękny trakt komunikacyjny przez Szwajcarię Kaszubską z ominięciem terenu Gdańska.

Roboty nad budową nawierzchni rozpoczęte zostaną w przyszłym roku, po przeprowadzeniu robót niwelacyjnych.

Chleb dla Polaków

W 45 tys. mieście woj. łódzkiego można okazynie przejść zasobny w towar skład-bazar (papier, tapety, farby, obrazy, galanteria i t. p.) za 9.700.— zł.

W 125 tys. mieście można przejść za 5.000.— zł cukiernię.

Miasteczko o 2.600 mieszkańców przydzielone do województwa poznańskiego potrzebuje składu: bławatów i konfekcji, krawca, oraz straganów zwłazsza z konfekcją.

Związek Polski pośrednictwem pracy się nie zajmuje i zwracanie się w spraw. posad bez powołania się na wyjątkową wzmiankę w komunikacie — jest bezcelowe.

W Centralnym Okręgu Przemysłowym istnieją wielkie możliwości w dziedzinie budownictwa. Informacje jak wyżej. Pragnących przystąpić do spółki udziałowców Związek Polski rejestruje dla ułatwienia wzajemnego skontaktowania się.

Tylko fachowcy z własnym kapitałem i odpowiednimi referencjami mogą korzystać z informacji osiedleńczych. Petenci zgłaszający się po informacje listownie, proszeni są o załączenie znaczka pocztowego na odpowiedź, podawanie dokładnego adresu, wysokości posiadanego kapitału, oraz załączenie opinii organizacji zawodowej lub społecznej. W miastach, gdzie znajdują się Koła Związku Polskiego, korespondencje można załatwiać za ich pośrednictwem.

Informacji udziela bezinteresownie Centrala Związku Polskiego w Poznaniu ul. Skarbowa 5 m. 7 telefon 12-28 w godzinach od 10,00 do 14,00.

Strajk szkolny na Pomorzu rok 1906-07

Niemal w zapomnienie przeszedł jeden z poważnych odruchów narodowych polskiego społeczeństwa pomorskiego, jakim był strajk szkolny. Polegał on na tym, że przy powszechnym obowiązku uczęszczaniu do szkoły, dziesiątka polska odmawiała odpowiedzi przy nauczaniu modlitwy i religii w języku niemieckim w szkołach powszechnych (publicznych).

Krok taki wymagał od dziesiątki dużo hartu, zapału i poświęcenia. Karano ją w bezlitosny sposób, chłostami aresztem, który kazano odsiadywać w godzinach po południowych, przetrzymywaniem ponad godz. obowiązkowymi a za każde opuszczenie lub opóźnienie lekcji rodzice płacić musieli bardzo wysokie grzywny. Starano się i o to, aby rodzice strajkujących dzieci pozbawieni byli pracy i zarobków, a nawet rent albo emerytur.

Ze szkół średnich rodzeństwo strajkujących zost. wydalone Więzieniem dotkliwie karano rodziców, kapłanów i wzytkich, którzy nie wahali się nawoływać do strajku.

A gdy byli strajkujący doszli do 14 roku życia, za udział w strajku szkolnym chodząc musieli do szkoły dłużej jeszcze przez jeden rok a nawet i dwa lata. W świadectwie szkolnym zamieszczono odpowiednią widoczną notatkę, która była wystarczającą by nie otrzymać miejsca nauki zawodowej, w szkołach zawodowych, a tem mniej posadę rządową, samorządową lub w innych instytucjach.

Ci mali jednak bohaterzy, przez spełnienie swego obowiązku narodowego, zwrócili opinię całego niemal cywilizowanego świata na barbarzyńską robotę gnębielską i germanizacyjną Niemiec.

A kto wie czy już wtenczas nie zrodził się pierwiastek przegrania przez Niemców wojny światowej, bo nienawisć państw cywilizowanych względem Niemiec została spotęgowana.

Ci mali bohaterzy, udowodnili całemu światu, że Pomorze to Polska, że należy im się niepodległość, że pragną za wszelką cenę podtrzymać swój ojczysty język, swoją narodowość i tradycję swych wielkich przodków. A kto wie, czy duch tego odruchu, nie przypominał zwycięzcom wojny światowej, gdy układali i wazyli los Pomorza, że ziemie pomorskie to ziemie polskie, że polskie były, są i polskimi pozostać muszą.

Ci mali bohaterzy już wtenczas hartowali się do walki ze zaborcą w późniejszym życiu, a gdy zabrzmiął Złoty Róg, stanęli wszyscy do stawienia czoła wrogowi, gdy szło o oddanie Polsce ziem swych praocjów i wywalczenie granic ojczyzny.

Stanęli oni wszyscy do ugruntowania własnej państwowości, którą bronili, bronią i bronić będą. A wielu z nich nie było danem, witać wolną i niepodległą ojczyznę, za którą dużo cierpień już w zaraniu swego życia. Spoczywają oni snem wiecznym na polach bitew, na które wprowadzeni zostali za sprawę ich gnębiela, lecz czcici jednak będziemy ich pamięć!

Pragniemy zebrać wszelki materiał dotyczący strajku szkolnego na podstawie którego zobrazować będzie można przebieg z całego Pomorza, a w szczególności z powiatu wąbrzeskiego.

Wobec tego prosimy osoby posiadające jakiś materiał o strajku szkolnym na Pomorzu aby zechcieli przekazać go do tut. Zarządu Koła Lokalnego Związku Byłych Uczestników Strajku Szkolnego, Rynek 16. Materiał po wykorzystaniu zwrócimy.

— • —

Wiadomości ciekawe z bliska i daleka

Siekierą rozplatali księdzu głowę po dokonaniu rabunku bandyci zbiegli

PRZEMYŚL. Niewykryci na razie bandyci dostali się przez podkop do domu wieśniaka w Kramarzówce Pałysa.

Bandyci terroryzowali rodzinę Pałysa i przystąpili do rabunku, co obudziło służącą mieszkającą w tym domu ks. Fusa, który był dawniej proboszczem Kramarzówki.

Służąca wyszła na korytarz i w tym momencie jeden z bandytów stojący na czatach, uderzył ją obuchem siekiery w głowę. Uderzona upadła na ziemię nieprzytomna.

Hałas zbudził ks. Fusa i po chwili jeden z bandytów wtargnął do mieszkania i rzucił się na księdza z siekierą w rękę.

Między księdzem a bandytą wywiązała się walka, w czasie której ksiądz usiłował wyrwać bandycie siekiere. W pewnym momencie bandyta zadał straszny cios księdzu siekierą w głowę i rozplatał mu czaszkę na dwie części. Dwaj inni bandyci splądrowali mieszkanie księdza i zabrali 140 złotych oraz różne rzeczy.

Służącą w ciężkim stanie przewieziono do szpitala w Przemyślu, gdzie stwierdzono u niej złamanie podstawy czaszki. Walczy ona ze śmiercią.

Policja podjęła pościg za bandytami.

Zamiast spalonej synagogi kaplica katolicka w Sopotach

Zarząd Tow. budowy katolickiego kościoła polskiego w Sopotach nabył plac i resztki spalonej synagogi wraz ze stojącym obok domkiem przy ul. Roonstras-

se w Sopotach. Gmina żydowska, znajdująca się tu w stanie likwidacji, chętnie pozbyła się tego obiektu.

Na nabytym placu ma stanąć prowizoryczna kaplica katolicka. Starania u władz gdańskich o pozwolenie na jej budowę są już rozpoczęte. Oczywiście budowa tymczasowej kaplicy nie rozwiązuje jeszcze kwestii wzniesienia kościoła, odpowiadającego potrzebom polskiej ludności katolickiej w Sopotach.

Wyjazd na polowanie wiejskim wozem. Siedzą od lewej: min. Świętosławski, min. Kościatkowski, gen. Bortnowski, gen. broni Sosnkowski, ambasadorzy W. Brytanii i Stanów Zjednoczonych oraz poseł litewski.

Z Paryża do Poznania pod wagonem

Z Paryża do Poznania pod wagonem na osi, przyjechał 16-letni Edmund Wośkowiak, urodzony w Icher w Westfalii, a obecnie zamieszkuje we Francji. — Młodociany tramp pracujący już jako górnik otrzymał 2-tygodniowy urlop i ko rzystając z tego postanowił odwiedzić kraj ojczysty, którego nie znał. Wydobycie go ledwie żywego spod wagonu i zaopiekowano się nimi. Twierdzi on, że pragnie wstąpić do wojska polskiego.

Rozstrzelanie robotników

LAKSEMBURG. Z pogranicza niemieckiego donoszą, że w miejscowości Kassport rozstrzelano 8 członków służby pracy, na mocy wyroku sądu wojennego. W uzasadnieniu wyroku podkreślono, że skazani buntowali się przeciwko zarządzeniom zwierzchniej władzy. W Messenich pod Echternach rozstrzelano robotnika z Pomorza za to, że w liście do swojej żony podał szczegóły rodzaju swej pracy przy budowie umocnień.

Ze świata

LWÓW.

W niedzielę o godz. 18,50 zmarł we Lwowie arcybiskup obrządku ormiańskokatolickiego, śp. ks. Józef Teodorowicz, wybitny stuga Kościoła i wielki patriota polski.

BERLIN. Jak słyhać dalsze zarządzenia, dotyczące Żydów mają być opublikowane w ciągu bieżącego tygodnia. Ma być podobno wydany nakaz noszenia przez Żydów specjalnej odznaki żółtej z niebieską gwiazdą żydowską.

CLUJ. Zastrzelono 3 sprawców zamachu na rektora uniwersytetu Stefanescu. Są nimi: adw. Fagadura oraz dwaj studenci Ghyca i Andrei. Trzej zamachowcy zostali zastrzeleni w czasie transportu samochodem polic., gdyż usiłowali ratować się ucieczką.

RZYM. „Regimo Fascista” donosi, że stan zdrowia Ojca św. ponownie pogorszył się. Lekarz Ojca św. stwierdził miał zaburzenie w obiegu krwi oraz ogólne wyczerpanie.

Gdzie jest niehumaniczny ojciec

TORUŃ. Z Golubia w pow. wąbrzeskim zniknął nagle niejaki Bronisław A-postołowicz, który „poszedł w świat”, pozostawiając na łasce losu 5-rocletnich dzieci. Dzieci przeżywały tym wię-

kszą tragedię, gdyż matka ich przebywa obecnie w zakładzie dla umysłowo chorych w Świeciu. Na szczęście biednymi zaopiekował się magistrat. Za niehumanicznym ojcem policja wszczęła dochodzenia.

Tak dobrze, jak kiedyś w Niemczech już nam nigdy nie będzie

KĘPNO. Przez Kępno przejeżdżał transport stu Żydów z Niemiec. Byli to przeważnie starsi ludzie, którzy przed 20 — 30 laty opuścili Polskę. Wracają obecnie do krewnych, pozbawieni całko-

wicie majątków w Niemczech. Mimo, że musieli Niemcy opuścić w największej nędzy, podkreślali w rozmowach, że „tak dobrze, jak kiedyś było im w Niemczech, już im nigdy nie będzie”.

Napad rabunkowy

NIESZAWA. Do zagrody rolnika Janki na Hernesa w Tomaszowie pow. nieszawski wtargnęło ub. nocy dwóch nieznanych osobników, z których jeden strzelił do poszkodowanego, na szczęście chybiając, a gdy ten ukrył się w stajni pobiegli za nim i zażądali wydania 1000 zł. Gdy H. odpowiedział, że pieniędzy nie posiada sprawcy zaciągnęli go do piwnicy i pobili dotkliwie żelaznym prętem, po czym wrócili do domu, gdzie skradli kozuch,

2 kapy na łóżka i różne inne przedmioty. Po dokonaniu rabunku napastnicy zbiegli. Za sprawcami władze prowadzą energiczne dochodzenie.

Zamiast pieprzu przyprawa korzenna

W pobliżu Monachium oddano kilka hektarów nieużytków pod uprawę roślin leczniczych i korzennych. Z obszaru tego wydzielono 2 hektary na cele doświadczalne, gdzie np. już w 1937 r. prowadzono próby z uprawą pewnej rośliny, uzyskaną ze skrzyżowania kilku roślin korzennych, mogącej skutecznie zastąpić pieprz. Jak się okazuje, roślina ta pod względem aromatu, smaku i ostrości w niczym nie ustępuje ziarnkom pieprzu. Wprowadzenie tej nowej, rodzimej przyprawy kuchennej pozwoli Niemcom na zaoszczędzenie rocznie około 4 miln. m. Tyle bowiem wyniosła w 1936 r. wartość 6.281 ton pieprzu, sprowadzonego z zagranicy.

Przerost ulgowych biletów na kolejach

W roku 1937 okazywało się na 100 podróźnych, jadących pociągami PKP., bilety normalne na przejazdy jednorazowe 23 osoby; bilety miesięczne, tygodniowe, abonamentowe, okręgowe i inne bilety ulgowe, które nabyć może każdy, na każdej stacji i zawsze okazywało 49 osób. Pozostałe 28 osób okazywało bilety ulgowe właściciwe, tj. ze zniżką 50 proc. (urzędnicy, uczniowie, inwalidzi, emigranci, robotnicy itp.), ze zniżką 50 proc. (pociągi popularne, osadnicy, wycieczki szkolne), ze zniżką 80 proc. (odznaczeni Virtuti Militari). Do tej grupy należeli także uczniowie i kursyści, okazujące miesięczne bilety szkolne ze zniżką 92 proc.

Jeśli z rachunku odrzucić wszystkie bilety na przejazdy wielokrotne, zawierające rabaty ryczałtowe ogólne i specjalne — uzyskuje się następującą proporcję okazicieli biletów na przejazdy pojedyncze: za opłatą normalną 48,8 miln., przejazdów (60 proc.), za ulgami — 32,2 miln. przejazdów (40 proc.).

Żydom nie wolno jeździć samochodami w Niemczech od wtorku chodzić do teatrów kin i po placu bohaterów

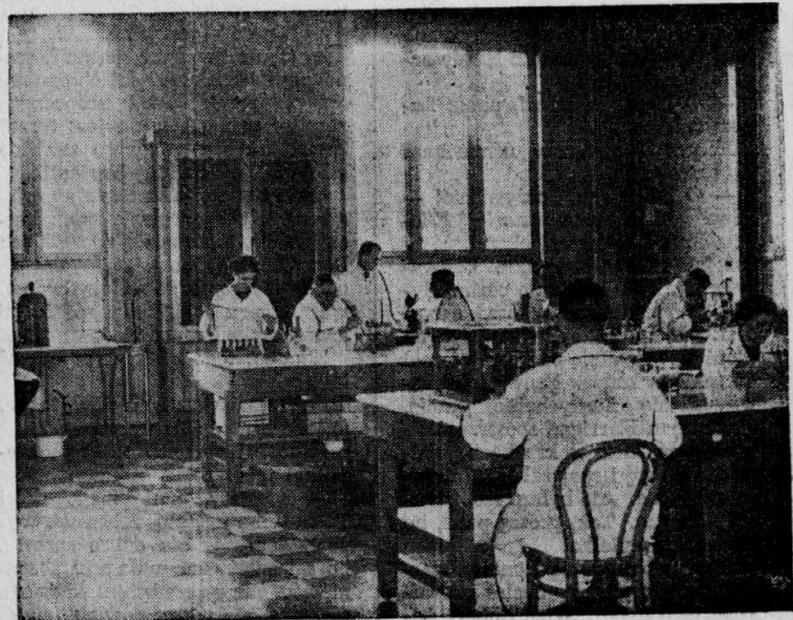
BERLIN. Tut. dyrekcja policji ogłosiła dekrety zabraniające Żydom od 6 bm. wstępu: na ulicę Wilhelma, na plac Bohaterów, do parków publicznych, do wszystkich teatrów, kin, sal koncertowych, muzeów, Hali Rzeszy, Pałacu Sportowego, na boiska sportowe, do zakładów kąpielowych.

Szef policji niem. Himler zabronił Żydom posiadania samochodów i motocykli i kierowania nimi.

Do Nowego Roku Żydzi oddać muszą władzom swe samochody, karty rejestracyjne i prawa jazdy.

Wszystkie te zarządzenia dotyczą tylko Żydów obywateli niemieckich.

Wkrótce ukażą się dalsze zarządzenia, ograniczające wstęp Żydów na pewne obszary Berlina.

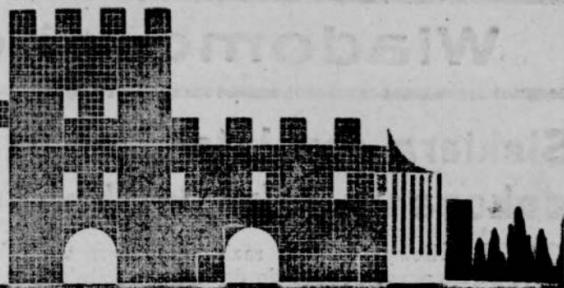

Rzut oka na laboratorium Instytutu Pasteura. Dział gruźliczo-badawczy.

EMMY ROCKER
POWIEŚĆ KRYMINALNA

PRZEKŁAD
EUGENIUSZA
BAŁUCKIEGO

TAJEMNICA WIEŻY

26)

(Ciąg dalszy)

— Mam wrażenie, że go nie spotka ciężka kara — wtrącił. — Przecież nie chciał zamordować swego szwagra.

Z kolei Ronald Hardy spojrział ze zdziwieniem na Johna.

— Skąd to panu przyszło do głowy, panie Harrigan? Ten głupi tchórz wcale nie otruł Archie'go Lawrence'a. W ampułkach był amylenhydrat, który nie ma nic wspólnego z kwasem pruskim. Prawdopodobnie ten chemik, Dawson, nie uwierzył Fenwickowi i napełnił mu ampułki zupełnie nieszkodliwym płynem. Po chwilowym milezieniu dorzucił: — Sprawa jeszcze więcej się pogmatwała.

XXIV.

John Harrigan osądził, że sytuacja dojrzała — musiał inspektorowi zwrócić uwagę na ewentualność, której dotąd nie rozważano, a która mu się wydawała coraz więcej prawdopodobna. Zaczął rozwijać tę myśl, a gdy doszedł do przypuszczenia, że Edwina Lawrence'a już po zamordowaniu wrzucono do lochu pod wierzą, inspektor zawołał szorstko:

— Nonsens! Stary Lawrence zginął w podziemiach. To nie ulega najmniejszej wątpliwości. Widział pan, że jego głowa pływająca w kałuży krwi, tak? Oprócz tego znalazłem krew na drabinie — szczerbie były w paru miejscach opryskane. Ale najgorsze jest to, że nigdzieśmy nie znaleźli ani odciśków palców, ani śladów stóp... Przepraszam, wyraziłem się niecisło: na zakurzonej posadzce wykryliśmy z łatwością ślady stóp, lecz te ślady są tak poplątane, że z nich nie możemy zrobić żadnego użytku. Po krótkiej przerwie spojrzął na Johna i dodał: — Tak, tak, panie Harrigan, pański pomysł nie należy do trafnych.

Zawstydzony John zagryzł dolną wargę.

— To nie jest mój pomysł, panie inspektorze. Słyszałem go od panny Forster, ale...

Przerwało mu pukanie i po chwili do pokoju wszedł Robert Lawrence.

— A więc to jest prawda! — Zawołał podniecony i opadł na krzesło, na którym przed kilkoma minutami siedział jego szwagier. Od razu mi się wydał podejrzany. Nigdy mu nie ufałem. Hipokryta olrzydliwy!

Było zupełnie jasne, pod czym adresem zostały wypowiedziane te słowa, jednak Ronald Hardy zapytał:

— O kim pan mówi, panie Lawrence?

Robert Lawrence uśmiechnął się krzywo.

— O Fenwicku, oczywiście! — odparł. Idiotyczna historia! Wiedziałem od pierwszej chwili, że tu coś jest nie w porządku. Zauważyłem, jak się kręcił po parku. Byłem przypadkowo na górze, a z okien mojego pokoju widać jak na dłoni główną aleję parkową niemal od samego końca. Fenwick zachowywał się niesłychanie głupio. Nawet pan Harrigan spostrzegł, że ten dureń laził w krzakach. Odwrócił głowę i spojrzął tryumfująco na Johna. Ale byłem szczęśliwszy od pana. Tak, proszę pana, bo znalazłem pudełko!

John popatrzył na Ronalda Hardy'ego, jak gdyby chciał przeniknąć jego myśli. Więc Robert Lawrence zabrał pudełko!... W takim razie on musiał...

Inspektor dokończył myśli Johna.

— I był pan tak dalece uprzejmy, panie Lawrence, że dziś przed południem wrzucił mi to pudełko do samochodu.

Robert Lawrence skłonił się teatralnie.

— Uważałem to za swój obowiązek. Chciałem jeszcze wczoraj wręczyć panu strzykawkę i te szklane sztuczki, ale pomyślałem sobie, że bądź co bądź to jest mąż mojej siostry. Zagadnienie było dla mnie diabelnie trudne. Mam nadzieję, że pan rozumie!

Inspektor z niewyraźną miną skinął głową.

Zorientowałem się podczas rozprawy sądowej, że podejrzania padły na moją ciotkę Stellę... O, tak, panie inspektorze, zauważyłem to doskonale! Wówczas powiedziałem sobie: kara powinna dotrzeć istotnego winowajcę!

— Szlachetny rys charakteru, panie Lawrence.

Zdawało się, że Robert Lawrence nie dosłyszał kpiącej nuty w głosie inspektora, ponieważ ciągnął w podnieceniu:

— Ale teraz chciałbym wiedzieć, kto zamordował mojego ojca? — Wiemy teraz, że Fenwick otruł mojego brata. Jest zdolny do podłego podstępного czynu, ale nie wierzę nigdy, by ten tchórz mógł pójść w nocy do wieży.

— Więc co pan sądzi? — zapytał Ronald Hardy z jakąś osobliwą uprzejmością.

Robert Lawrence splótł dłonie i zacisnął je tak mocno, że stawy zatrzeszczały lekko.

— Podług mnie sprawa przedstawia się następująco: moja żona i ja w ogóle nie wchodzimy w rachubę... chyba to jest jasne. Ciotka Stella nie ma tyle siły, by potrafiła rozwalić czaszkę jak garnek gliniany. Mary?... Przypuszczam, nie trzeba tłumaczyć że jest poza nawiasem wszelkich podejrzeń... Pozostaje jeszcze... pan Harrigan. No?... — zawołał. — Cemu pan nic nie mówi?... Rumieni się pan?!... A jednak nie wierzę, by pan zabił człowieka, starca niedołężnego, który w gruncie rzeczy nie zrobił panu nic złego!... Panna Forster? Też się nie liczy... Rankin jest zawsze urzędnym do nieprzytomności. Olga i kucharka? Szkoła każdego słowa. — Policzył na palcach. — Mamy jeszcze jednego Prebble'a. Za tego nie ręczę. Podług mnie taki gagatek jest do wszystkiego zdolny.

— Dlaczego pan tak sądzi?

— Czy mam pana pauczać, szanowny inspektorze? Niech pan mu się przyjrzy! Twarz urodzonego zbrodniarza! A gdzie jest teraz? Zwią! Wątpię, czy go znajdzie cała policja Wielkiej Brytanii.

Ostatnie zdanie zostało wypowiedziane z taką prowokacyjną bezczelnością, iż John się zdziwił, jak Ronald Hardy powstrzymał się od oświadczenia, że policja dworcowa już przed kilkoma godzinami aresztowała Prebble'a.

Zamiast tego inspektor odparł łagodnie:

— Wnioskuje z tych słów, że pan ma poważne dowody jego winy.

Robert Lawrence rozłożył bezradnie ręce.

— Niestety, panie inspektorze! To są tylko luźne podejrzania. Wypowiadam je dla dobrej sprawy, bo mi zależy na wykryciu zbrodniarza. Nie oszczędziłem własnego szwagra, nie widzę powodu, abym miał oszczędzać obcego mi człowieka — Prebble'a... Nawiasem mó-

więc on się nazywa Smeeth. Było to dla mnie taką samą niespodzianką jak historia z kasetą. Trudno, szanowny inspektorze, w tym domu człowiek co krok wpada na jakąś niespodziankę. Przykrą poważnie. No, niech pan pomyśli, na przykład, o tej kasetce. Cały dom przewróciliśmy do góry nogami... i nic! Przypuszczam, że ojciec zdeponował kasetę w jakimś banku. Było by rzeczą okropną, gdyby zginęła...

— Przepraszam, panie Lawrence — przerwał Ronald Hardy. — Zostawmy na razie w spokoju dziedzinę domysłów, a powróćmy do faktów. Ubiegłej nocy wszedł pan do pokoju ojca. Czy pan tam szukał testamentu?

— Oczywiście, ale nie nie znalazłem.

— A co było w środę po południu? Podobno idąc na górę pan coś wręczył pokryjomu swojej ciotce, pani Bardwell.

Robert Lawrence ściągnął brwi, potem parsknął nagle śmiechem i odpowiedział niemal kpiąco:

— Nie sądziłem, że pan i o tym wie, ale mogę to wytłumaczyć z czystym sumieniem. Szliśmy do swoich pokoi i wówczas ciotce wetknąłem w dłoń pudełeczko z pierścieniem brylantowym. Gdy tu byłem przed kilkoma dniami, prosiłem ciotkę Stellę o pożyczkę. Nie miała pieniędzy, jednak chciała mi pomóc, więc mi dała bardzo wartościowy pierścień z brylantem, który zastawiłem w Londynie. Wykupiłem go przed przyjazdem do Lawrence Court, a zwróciłem pierścionek ciotce w sposób, nieco tajemniczy tylko dlatego, że nie chciałem, by żona wiedziała o tej tranzakcji. Proszę zapytać panią Bardwell, jeśli pan ma jakiegokolwiek wątpliwości. Zresztą mogę udzielić dokładniejszych wyjaśnień: zastawiłem pierścień u Younga i Ewansa na Wellington Street. Wykupiłem go w ten wtorek. Taksator mnie zna.

John Harrigan doznał rozzarowania. Nie cierpiał tego aroganta. Miał wrażenie, że Robert Lawrence czuł się, jak gdyby siedział na beczce z prochem i potokiem słów chciał zamaskować swoją niepewność.

John popatrzał badawczo na inspektora: Czy Ronald Hardy podzielał jego zdanie? Zdawało się, że nie, ponieważ nie zadawał więcej pytań i nie sprzeciwił się, gdy Robert Lawrence wstał i odszedł oświadczając, że musi się zobaczyć z siostrą Mary.

— Będzie to dla niej straszny cios. Uzuje się teraz, jak gdyby był królem, który ma wykonać wyrok. Ale trudno, sprawiedliwości musi stać się zadość.

Po odejściu Roberta Lawrence'a inspektor siedział długo w głębokim zamyśleniu i John nie odważył się mu przeszkodzić.

Zapadał wieczór. Na zachodzie dolne brzegi chmur były jeszcze czerwono-rdzawego koloru, ale park już zalały nocne cienie. W dolnej części domu panowała przynębiająca cisza — widocznie wszyscy przenieśli się na pierwsze piętro.

John spróbował sobie wyobrazić scenę, która tam się rozgrywała w tym momencie: skomlący Norman Fenwick, sztywna i niedostępna pani Bardwell, rozgorączkowana Łucja, pochłaniająca łapczywie wszystko, co traściło sensacją i zgrozą, wreszcie Mary Fenwick... jak w takich wypadkach skarżą się i jęczą. Prawdopodobnie powiedział-

ła mężowi kilka cierpkich słów, zrzucając mu niedołęstwo... i bezdenną głupotę.

A więc Robert Lawrence dawno podejrzewał szwagra. Czy go naprawdę sumienie ruszyło?... Na tę myśl John uśmiechnął się — tak dziwne mu się wydało zestawienie: sumienie i Robert Lawrence!

— Hallo, panie Harrigan! Chciałbym zobaczyć pokój Prebble'a.

John Harrigan podniósł się posłusznie. Pamiętał, że rządca mieszkał w tym samym budynku służbowym, ale wejście doń było z drugiej strony. Gdy okrążyli domek, spotkali Rankina, który szedł z łopata w ręce i coś mruczał pod nosem.

W ogrodzie warzywnym stała panna Forster. Skinęła ręką, gdy ich ujrziała.

— Zdaje się, że panna Forster czegoś od nas chce — powiedział John. — Może podejść?

— Dobrze, niech pan idzie! — rzucił niechętnie Ronald Hardy. — Sam znajdę pokój Prebble'a.

John przeskoczył przez ogrodzenie i zbliżył się do panny Forster, zaciękawiony ogromnie. — Spostrzegł, że była ogromnie poważna.

— Wie pan, jestem wprost prze-

rażona — rzekła cicho. — Czy pan Fenwick naprawdę się przyznał?

John spojrzął na jej stroskaną twarz i już chciał powiedzieć, że Norman Fenwick wcale nie otruł swego szwagra. Powstrzymała go jednak myśl, że inspektor może się rozniewać, gdy się dowie, iż John zdradził istotny stan rzeczy bez jego upoważnienia. Panna Forster nie zatrzyma napewno przy sobie tej wiadomości, pójdzie natychmiast pocieszać panią Fenwick i wkrótce sensacyjna wiadomość opowiedziana pod największym sekretem rozniesie się wśród wszystkich mieszkańców Lawrence Court.

— Tak... to jest rzeczywiście okropne... — odparł jękając się nieco. — Wprost nie do wiary...

— Czy inspektor już go aresztował?

— Tak. Zabierze go ze sobą do miasta... Ale co pani tu robi? Żegnaj się pani ze swoim ulubionym ogródkiem? Niech pani nie zapomni zostawić mi swojego adresu londyńskiego. Moja praca u lady Allendale nie potrwa długo, a potym też pojedę do Londynu. Bardzo chętnie panią odwiedzę... Jeśli pani pozwoli, oczywiście.

— Będę się bardzo cieszyła — odparła wzruszona. — Szczerze mówiąc, pożegnanie wypadło znacznie lżej, niż to sobie wyobrażałam... — Niech pan spojrz — cała grządka jest zniszczona. Ktoś ją rozkopał, jak gdyby tu szukał mitycznej kasy.

John popatrzał uważnie.

— Rzeczywiście — rzekł przeciągle. — A wie pani, spotkałem przed chwilą Rankina z łopatą. Wyglądał jak grabarz... — Urwał po krótkiej przerwie i zawołał: — Mój Boże! Przecież jutro jest pogrzeb! Pani będzie, prawda?

— Tak, panie Harrigan, niech mi pan pomoże zwać te dwie żerdzie. Byłam taka dumna z tego ogrodzenia, tyle się przy nim pracowałam i ktoś mi je zepsuł.

John spojrzął w paru miejscach cienkie słupki były złamane i część parkanu leżała na ziemi, jak gdyby świeżo zoranej.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Rzeczywiście wartościowy dodatek bezpłatny dla czytelników „Głosu Pomorza” stanowić będzie KALENDARZ KSIĄŻKOWY na rok 1939

„Pomorzanin”

Na treść jego składają się: kalendarium-artykuły-nowelki i powieści, oraz bogaty materiał ilustracyjny, wiadomości pożyteczne dla każdego. Uzupełnią treść kalendarza ogłoszenia reklamowe, podające renomowane w naszym mieście i powiecie źródła zakupu.

Każdy czytelnik odbierze ten kalendarz darmo, jeżeli jest prenumeratorem „Głosu Pomorza”

KRONIKA Kalendarzyk

Środa

WIG. Ambrozego bisk. w. Słowiński: Ludomyśla Słońca wsch. 7.50 zach 15.23 Księżyc wsch 15.47 zach 7.9

Czwartek

Niepokalanego Poczęcia NMP. Słowiński: Sławomira Słońca wsch 7.51 zach 15.24 Księżyc wsch 16.53 zach 8.11

WĄBRZEŻNO

W sprawie reklamy propagandowej w kalendarzu GŁOSU POMORZA na rok 1939 zwracamy uwagę na to, że KALENDARZ wydany już w pierwszych dniach stycznia 1939 roku w powiększonym nakładzie.

Z uwagi na bogatą treść i objętość kalendarza POMORZANIN nadaje się wyśmienicie do celów reklamy.

Ze względu na to, że prace przygotowawcze do kalendarza już są w toku, prosimy o podanie nam inseratów reklamowych i propagandowych do kalendarza najpóźniej do 20 grudnia 1938 roku.

Nadmieniamy, że o źródłach zakupu ogłaszających się w Kalendarzu i w dziale reklam. „Głosu Pomorza”, podamy osobne notatki w kronice miejscowej gazety.

POKWITOWANIE. Na dożywianie biednych dzieci przekazała do Administracji „Głosu Pomorza” p. Helena Staszewicz z Elżanowa z 10, która to kwotę wypłacono na ręce Komitetu Akcji Dożywiania dzieci.

Podczas publicznej kwesty urządzonej w dniu 4 grudnia b. r. pod hasłem „Gwiazdka dla biednych dzieci” zebrano ogółem 116.73 zł. Za złożone ofiary składamy Szan. Ofiarodawcom uprzejmie nasze serdeczne podziękowanie. Zarazem składamy serdeczne podziękowanie za poniesione trudy podczas wykonywania kwesty a mianowicie: pp. Staroście Kalksteinowej, Staroście Kalksteinowi, Ks. Grützmacherowi, mecenasowej Balcerskiej, drzewej Woźnińskiej, dr Woźnińskiemu, drzewej Piotrowskiej, Sigurskiej, Wołoszczakowej, Kostrzewskiej, Pruchniewskiej, i wszystkim Paniom Tow. Św. Winc. a Paulo, Sędziemu Grodzkiemu Śmiecznemu, naczelnemu sekretarzowi Kurzyńskiemu, Inspektorowi Pokorowskiemu, Prof. Berndtowi, wszystkim PP. Urzędnikom Urzędu Skarbowego, Nauczycielstwu Szkoły Powszechnej żeńskiej, a mianowicie pp.: Lirowanie, Manikowskiej, Dydekowej, Borowskiej, Kalinowskiej, Neumanównie, wszystkim Urzędnikom Urzędu Pocztowego, członkiniom i członkom Związku Strzeleckiego, urzędnikom i urzędnikom Zarządu Miejskiego i p. Sawickiemu.

Z A K O M I T E T (-) Schwarz, burmistrz

Smierć na posterunku pracy. W poniedziałek zmarł nagle w drodze do pracy urzędnik kolejowy śp. Władysław Zarębski, ostatnio odznaczony za zasługi na polu pracy społecznej Brązowym Krzyżem Zasługi.

„Zaolziański”, a nie „Zaolzański”. Dyrekcja Instytutu Śląskiego w Katowicach, pragnąc przyczynić się do usunięcia rozbieżności w określeniu terenów Śląska za Olz, zasięgnęła odpowiedniej opinii Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie. Według zdania Akademii używać należy formy przymiotnikowej „Zaolziański”, nie zaś „Zaolzański”.

Pierwszy śnieg. Wczoraj w godzinach przedpołudniowych spadł dosyć obficie pierwszy śnieg, który odrazu zamienił krajobraz jesienny na zimowy. W mieście śnieg niebawem stopniał, natomiast na polach utrzymał się do dzisiaj rana, kiedy wskutek nastania ciepłej fali powietrza zginął bez śladu.

JARMARK. Wczorajszy jarmark był dosyć słabo obsesany, gdyż wiadomość o dozwolonym spędzie była nie dotarła jeszcze do wszystkich tych, którzy chcieli wystawić swoje bydło na sprzedaż. Silniejszy natomiast był spęd koni, przeważnie średniego i gorszego materiału. Przy tej okazji na różne skierowane do nas zapytania wyjaśniamy, że spęd trzody chlewnej na targi do Wąbrzeźna jest również dozwolony.

Aresztowanie. Onegdaj aresztowany został zastępca procesowy Libal, który podejrzany jest o różne uchybienia popełnione w związku ze swoim zawodem.

Parafialne Bractwa Różańcowe wraz z Akcją Katolicką w Wąbrzeźnie urządzają w święto Niepokalanego Poczęcia NMP. zaraz po sumie (o godz. 11.50) UROCZYSTĄ AKADEMIEJ na sali p. Kostrzewy, na którą się serdecznie zaprasza wszystkich szanowanych Parafian.

- PROGRAM: 1) Słowo wstępne; 2) Ave Maria (solo); 3) Wiersz: „Królów Różańca św.”; 4) Śpiew chóru św. „CECYLIJ”; 5) Referat wygl. ks. dyr. NOWAKOWSKI z Torunia; 6) Solo (Moniszko); 7) Śpiew chóru św. „CECYLIJ”; 8) Zakończenie.

Wstęp za dobrowolnymi datkami.

Otwarcie nowej szosy. Wczoraj w południe nastąpiło otwarcie nowej szosy z Król. Nowejwsi do Mgowy przez Starostę p. Kalksteina po poprzednim poświęceniu jej przez ks. prob. Bączkowskiego z Król. Nowejwsi. W uroczystości udział brały władze samorządowe, szkoły i nauczycielstwo, robotnicy, którzy wykonali tę pracę, oraz liczni goście. Szczegółowe sprawozdanie podamy w następnym numerze „Głosu Pomorza”.

Z życia sekcji Mariańskiej. W czwartek, dnia 8 grudnia 1938 roku odbędzie się podczas Mszy św. szkolnej uroczyste ślubowanie nowoprzyjętych sekcji i sodalistów.

Po południu o godzinie 5-tej w auli Państw. Gimn. Koed. urzędza Sodalicia Mariańska Akademię ku czci Niep. Poc. NMP., połączoną z przyjęciem nowych członków, na którą zaprasza się wszystkich rodziców uczennic i uczniów, oraz sympatyków Sodalicii Mariańskiej.

Kurs pięciarski dla młodzieży. Komenda Powiatowa WF. i PW. organizuje bezpłatny kurs pięciarski dla młodzieży przedpoborowej od lat 16-18. Pierwszeństwo przyjęcia mają junacy z hufca PW. Szkoły dokształcającej i przedpoborowi z kursu oświaty. Zaprawa będzie się odbywała w sali gimnastycznej powszechnej szkoły żeńskiej we wtorki i czwartki o godzinie 20.00 do 21.00.

Wstęp na salę i udział w zaprawie tylko w obuwiu gimnastycznym. Zgłoszenia przyjmuje Powiatowa Komenda WF i PW względnie instruktor Magda Adolf w dniu ćwiczeń na sali gimnastycznej.

Komendant Powiatu WF. i PW.

20-lecie istnienia Ligi Morskiej i Kolonialnej i 20-lecie powstania Polskiej Marynarki Wojennej. Staraniem Gimnazjalnego Koła LMK. odbyła się dn. 28 listopada 1938 roku uroczysta akademie w auli Gimnazjum Państwowego w Wąbrzeźnie.

Okolicznościowe referaty wygłosili uczniowie: Samp. lic. i Rumiński pt. „Marynarka Wojenna i Handlowa, Liga Morska i Kolonialna”. Wiersz pt. „Wisła” wygłosiła przepięknie uczennica Hołowska. Orkiestra odegrała parę utworów. Hymnem Pomorza zakończono akademię. W czasie akademii przemawiali w podniosłych słowach delegat obwodu LMK. dr. Podlaszewski oraz opiekun koła p. prof. Golik.

Koło przystąpi do budowy modeli żaglowych po feriach Bożego Narodzenia. Akademię zaszczycili delegat p. Starosty p. mgr. Binnek, Powiatowy Komendant P. W. p. por. Kołodziej Redaktor „Głosu Pomorza”, p. Ledwochowski, p. mec. Szust, członek Zarządu Obwodu L. M. i K. p. dr Podlaszewski, drużyny harcercskie, męskie i żeńskie, hufce PW. męskie oraz młodzież ze szkoły żeńskiej, Koło L. M. i K.

Do urzędzenia akademii w dniu 10 lutego 1939 roku zgłosiło się już Koło żeńskie Szkoły Powszechnej żeńskiej w Wąbrzeźnie, które rozwija się coraz pomyślniej, dzięki pracy opiekuna p. prof. Lewandowskiego, zrozumieniu grona nauczycielskiego, i wysokiego poparcia ze strony jej kierowniczki p. Lirowy, która nie szczędzi trudu i pracy nad wychowaniem młodego pokolenia.

KOMUNIKAT. Pomorska Izba Rolnicza podaje do wiadomości właścicieli gospodarstw rolnych obciążonych należnościami rentowymi byłych pruskich władz i instytucji agrarno-finansowych, że Urząd Wojewódzki Pomorski tylko do dnia 31 grudnia 1938 roku przyjmować będzie podania o przyznanie ulg na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24. 10. 1934 roku Dz. U. R. P. nr 94 poz. 842 i że podanie wniesione po tym terminie pozostanie bez rozpatrzenia. Zwraca się uwagę na to, że o ulgi powyższe ubiegając się mogą jedynie ci właściciele włości rentowych, którzy nabyli je od dnia 1 lipca 1932 roku i ich głównym zajęciem oraz źródłem utrzymania jest rolnictwo.

Komisja dla rejestracji pojazdów mechanicznych będzie urzędowała: w Grudziądzu w dniu 9 grudnia 1938 roku od godziny 8 do 14.00, w Chojnicach w dniu 10 grudnia 1938 roku od godziny 8.00 do 14.00 w Starogardzie w dniu 16 grudnia 1938 roku od godziny 8.00 do 14.00, w Tezewie w dniu 17 grudnia 1938 roku od godziny 8.00 do 13.50.

Z DZIAŁALNOŚCI SPÓŁDZIELNI MLECZARSKIEJ W WĄBRZEŻNIE. Rada Nadzorcza Spółdzielni Mleczarskiej z odpow., udziałami w Wąbrzeźnie, chcąc

Walne zebranie Koła Rodzicielskiego przy Państw. Liceum i Gimnazjum w Wąbrzeźnie

Walne zebranie Koła Rodzicielskiego przy szkole średniej naszego miasta odbyło się we wtorek, dnia 29 listopada 1938 roku w auli gimnazjum.

Zebrańce zagal o godzinie 14.00 przewodniczący Zarządu Koła p. Bolesław Szczuka, witając dyrektora p. Habla, grono nauczycielskie oraz członków Koła. Z zadowolaniem podkreślił zainteresowanie się sprawami uczelni, czego dowodem było zapalenie auli po brzezi członkami Koła. Według porządku obrad przystąpiono do wyboru marszałka zebrania, na którego powołano naczelnika poczty p. Wiśniewskiego.

Z kolei zdaje sprawozdanie roczne z czynności Koła prezes p. Szczuka.

Ze sprawozdania tego wynika, że Zarząd Koła starał się współpracować z uczelnią w myśl założeń statutowych celem stworzenia dla młodzieży najpomyślniejszych warunków rozwoju.

Pod względem materialnym wydatki Koła po raz pierwszy w tym roku sprawozdawczym były planowe, tj. oparte na preliminarzu budżetowym, opracowanym przez Zarząd Koła i przyjętym na Walnym Zebraniu w dniu 5 listopada 1937 roku.

Trudność realizacji pełnej wszystkich pozycji budżetowych wynikała stąd, że niektórzy rodzice zwlekali z opłaceniem składek do końca roku szkolnego, a niektórzy jeszcze zalegają ze składkami z ubiegłego roku.

Jasny plan zamierzeń Koła w kierunku pomocy materialnej dla młodzieży zakładu niewątpliwie spowoduje już w bieżącym roku znaczną poprawę pod tym wzgl., zwłaszcza, że Zarząd zamierza wystąpić z projektem obniżenia składek rocznej.

W zakresie wychowania i nauczania Zarząd Koła niejednokrotnie pośredniczył w wyrażaniu wobec Dyrektora i dyrektorów i współpracowników pod tym względem dała wale zawsze dodatnie rezultaty.

Porozumieniu rodziców z gronem profesorskim służyły konferencje wywiadowcze w których uwzględniono przedkładać Dyrekcji za pośrednictwem Zarządu życzenia rodziców.

Ponadto profesorowie przyjmowali rodziców w godzinach wyznaczonych na ten cel. Z patronatów aktywnym był patronat klasy I Liceum jako klasy stojącej przed nowymi zagadnieniami organizacji szkoły.

Pożądaną jest ożywienie czynności patronatów klasowych celem współpracy z członkami Rady Pedagogicznej nad sprawami wychowania i nauczania.

Dla wychowania towarzyskiego młodzieży odbyła się z inicjatywy zrzeszeń młodzieży przy współpracy komitetu z pań koła Rodzicielskiego oraz grona profesorskiego — zabawa dla młodzieży klas starszych.

Dochód z zabawy wyniósł 108.50 zł i w myśl tradycji zużyty został całkowicie na cele klubu sportowego „Vambresia”.

W następnym sprawozdaniu sekretarza Koła p. Ledwochowski referuje, że Zarząd Koła od ostatniego Walnego zebrania, obradował w czterech zebraniach zarządkowych. Przedmiotem obrad były wszystkie sprawy obchodzące koło, w pierwszym rzędzie sprawy finansowe względnie mające styczność z kasowością Koła.

Wszelkie wydatki pozostawiające w ramach budżetu zostały omawiane na zebraniach Zarządu po szczegółowym przedstawieniu ich przez Dyrektora p. Habla. Obrady Zarządu Koła ujęte zostały w odrębnych protokołach.

Następuje sprawozdanie skarbnika Koła p. Chwałkowskiego, z którego wynika, że przychód wyniósł w roku sprawozdawczym zł 5.706.82 — rozchód złotych 4.561.62. Stan kasy wyniósł zatem zł 1145.20 przy zakończeniu roku obrachunkowego per 31. 8. 1938 — a w dniu Walnego Zebrania per 29. 11. 1938 r. zł 1642.19.

Z ramienia Komisji Rewizyjnej zdaje obszernie sprawozdanie za lata obrachunkowe 1936-47 oraz 1937 i 1938 p. Rec. występując w wyniku przeprowadzonej przez Komisję rewizji do Walnego Zebrania z wnioskiem o udzielenie Zarządowi za okres sprawozdawczy odciążenia.

Po dyskusji nad sprawozdaniami Zarządu i Komisji Rewizyjnej uchwała Walne Zebranie Zarządu w myśl wniosku Komisji Rewizyjnej absolutorium.

dać pogląd ze swych prac członkom i dostawcom mleka, czuje się zobowiązana niejedną czynnością bliżej naświetlić. Rada Nadzorcza współpracując z Zarządem, bada gospodarkę spółdzielni i robi zebrania, na których zapadają uchwały wspólne lub tylko przez Radę Nadzorczą. W tym ostatnim wypadku zostają uchwały podane Zarządowi do sprawdzenia lub wykonania.

Jedną z takich spraw do wykonania przez Zarząd jest sprzedaż mleka na terenie miasta Wąbrzeźna po cenie 16 groszy za 1 litr mleka pełnego. Rada Nadzorcza przyszła do przekonania, że dopóki cena masła nie ulegnie zwwyżce, kalkulacje się Spółdzielni ustaloną ceną mleka. Spółdzielnia sprzedaje większą ilość mleka i przez to zwiększa zyski, kierując się zasadą — większy obrót — mniejszy zysk, co nie wychodzi na stratę dostawcom. Poza tym kierowała się Rada Nadzorcza tem, że mleko jest niezbędnym artykułem spożywczym, który winien być dostępnym dla wszystkich.

Wobec takiego postanowienia sprawy przez Radę Nadzorczą ani Zarząd ani żaden członek Zarządu nie jest kompetentny do ustalenia cen za mleko sprzedane w mieście.

Zachorowań na choroby zakaźne i inne nagminnie występujące zanotowano: W. Rychnowo — błonica jeden wypadek; Kowalewo — krztusiec jeden wypadek; Jaglica jeden wypadek; Pułznica — jaglica jeden wypadek; Podzamek Golubski — jaglica jeden wypadek.

Eliminacyjny match BOKSERSKI. W czwartek, dnia 8 grudnia 1938 roku odbędzie się na sali p. KOSTRZEWEY o godzinie 20.00 eliminacyjny match bokserski, celem stwierdzenia sił na przyszły sezon, czysty zysk z imprezy przeznaczony będzie na koszty prowadzenia pierwszorzędných drużyn obcych. Oddz. Bokserski przy SOKOLE w Wąbrzeźnie

Naczenik Urzędu Skarbowego podaje do wiadomości zainteresowanym, że będzie przyjmował interesantów w następujących Zarządach Gminnych wzgl. Miejskich.

Dnia 12 grudnia 1938 roku od godziny 10.00 do 15.00 w Zarządzie Miejskim w Kowalewie.

Sprawa działalności Koła w bieżącym roku szkolnym omawia dyrektor p. Habel, przedstawiając w sześciu godzinach preliminarz budżetowy na rok szkolny 1938-39. Wynika z tego, że fundusze zebrane przez Koło coraz wydatniej służyć będą właściwym celom jego, mianowicie celom pomocy naukowej, gdy w minionym czasie kresie w głównej części obrócone zostały na urządzenie i utrzymanie nowozałożonego Liceum.

Preliminarz budżetowy na rok szkolny 1938-39 jest o zł 1.000 niższy od budżetu roku poprzedniego i balansuje w dochodzie i rozchodzie na 5.000 złotych.

Aby umożliwić przeprowadzenie tego preliminarza występuje Zarząd do Walnego Zebrania z następującym wnioskiem:

Składka roczna wynosi w roku szkolnym 1938-39 zł 16.00 (poprzednio 20.00) płatne w częściach półrocznych, a na życzenie w kwartalnych. — Ponadto nowostępującej członkowie Koła opłacają przy przyjęciu dzieci do gimnazjum jednorazowe wpisowe w kwocie 10 złotych przy czym składają deklarację w sprawie wstąpienia do Koła i opłaty składki, uchwalonej przez Walne Zebranie.

Wniosek po ożywionej dyskusji zostaje uchwalony większością głosów z tym, że Zarząd upoważnia się do udzielania ulg w opłacie składki oraz wpisowego, po czym zebrani członkowie Koła uchwalają przyjęcie preliminarza budżetowego na rok szkolny 1938-39 w wysokości zł 5.000.

Następuje wybór Komisji Rewizyjnej w dotychczasowym składzie, wchodzi do niej pp.: Rec. Markuszewski, Rozkosz.

Na tym kończą się wspólne obrady plenum członków i następują zebrania poszczególnych Patronatów klasowych celem wybrania Wydziałów Patronatów, których przewodniczącymi wchodzi do Zarządu Koła Rodzicielskiego.

Patronaty poszczególnych klas wybrano jak następuje:

KLASA Ia Przewodniczącym — Markowski Fr.; Zastępca — Jarzembowski St.; sekretarz — Rhode.

KLASA Ib Przewodniczącym — Kurzyński J.; zastępca — Marchwicka J.; sekretarz — Kurzyński A.

KLASA IIa Przewodniczącym — Ledwochowski A. zastępca — Talkowski M., sekretarz — Seydakowa; skarbnik — Rottowa.

KLASA IIb Przewodniczącym — Szczuka B. zastępca — Rozkosz; sekretarz — Kisielewska.

KLASA IIIa Przewodniczącym — Czerniak St. zastępca — Malek W. sekretarz — Rec J.

KLASA IIb Przewodniczącym — Jankowska; zastępca — Wierzbowski; sekretarz — Hołowski.

KLASA IV Przewodniczącym — Czarnota - Bojarski Z.; zastępca — Kuźmiński; sekretarz — Zarębski.

KLASA I LICEUM Przewodniczącym Próchniewski J.;

KLASA II LICEUM Przewodniczącym — Milanowski; sekretarz — Górski.

Zarząd Koła Rodzicielskiego ukończył się jak następuje: Przewodniczącym — Szczuka B.; zastępca — Czarnota - Bojarski Z.; sekretarz — Ledwochowski A. skarbnik — Chwałkowski St.

Po omówieniu planu pracy Zarządu na przyszłość przewodniczący solwował zebranie.

Dnia 15 grudnia 1938 roku od godziny 10.00 do 15.00 w Zarządzie Miejskim w Golubiu.

Dnia 19 grudnia 1938 roku od godziny 10.00 do 15.00 w Zarządzie Gminnym w Książkach.

Dnia 21 grudnia 1938 roku od godziny 10.00 do 15.00 w Zarządzie Gminnym w Pułznicy.

Wieczór Św. Mikołaja urządzony przez ochronkę imienia Dzieciątka Jezus wypadł bardzo okazale. Dzieci ochronki wywiązały się ze swych ról doskonale.

Bogato zaopatrzony bufet we własnym zakresie cieszył się również powodzeniem smakoszy. Pod względem organizacyjnym cała impreza była starannie przygotowana, co jest zasługą Sióstr Ochroniarek.

Star film polskiego nieczłowieka POLA NEGRI ukazuje się w najnowszym filmie w kinie „SEONCA” pt.

POBOŻNE KLAMSTWO

dziś o godzinie 20.50 i w czwartek o godzinie 17.50 i 20.50.

W potężnym tym dramacie opiewającym nieśmiertelną miłość matki sekundować będą wielkiej artystki HERBERT HUBNER i HARALD PAULIEN.

Chcesz otrzeć łzę BIEDNEMU dziecku—pamiętaj o...

KONCERCIE na DOŻYWIANIE DZIECI

w dniu 11 grudnia br.

Owieszczenie

Podaje się do ogólnej wiadomości, że w myśl artykułu 16 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 roku o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. nr 25 poz. 220) w dniu 1 grudnia 1938 roku rozpoczyna się rejestracja mężczyzn 18-letnich i trwać będzie do dnia 31 grudnia 1938 roku włącznie.

Do rejestracji obowiązani są zgłosić się osobiście w Miejscowym Zarządzie Miejskim w godzinach urzędowych od 10,00 do 12,00 wszyscy mężczyźni urodzeni w roku 1921, a zamieszkałi na terenie miasta Wąbrzeźna, przynosząc ze sobą wszelkie dokumenty stwierdzające tożsamość osoby, datę i miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania, zawód i wykształcenie.

Osoby posiadające miejsce faktycznego zamieszkania w dwóch lub więcej gminach powinny być zarejestrowane w każdej z tych gmin. Osoby nie mające faktycznego miejsca zamieszkania powinny zarejestrować się w Zarządzie Miejskim w miejscu swojego pobytu.

Zaniechanie obowiązku zgłoszenia się do rejestracji w podanym wyżej terminie bez uzasadnionych przyczyn spowoduje karę aresztu do 2-ch miesięcy i grzywny do 2.000 zł albo jednej z tych kar stosownie do art. 170 wyżej wymienionej ustawy.

Schwarz, Burmistrz

RUCH TOWARZYSTW

Następna lekcja śpiewu. Tow. śpiewu „LUTNIA” z powodu Święta Niepokalanego Poczęcia Najsw. Marii Panny odbędzie się w PIĄTEK. Z uwagi na występ chóru w niedzielę, na Akademii, udział wszystkich śpiewaków obowiązkowy.

ZARZĄD

W czwartek (święto), dnia 8 grudnia o godzinie 15,00 odbędzie się zebranie miesięczne Związku Powstańców i Wojaków w Domu Społecznym.

Ze względu na ważność spraw, obecność wszystkich członków konieczna.

ZARZĄD

Miesięczne zebranie Związku Powstańców Wielkopolskich odbędzie się w niedzielę, dnia 11 grudnia br. o godzinie 14,00 w lokalu powstańca KOSTRZEWSKI „Hotel Dwór Wąbrzeski”.

Z powodu ważnych spraw przybycie wszystkich członków jest konieczne.

ZARZĄD

Numer akt: Km. 224/36 i dal.

OBWIESZCZENIE

O LICYTACJI NIEMUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Wąbrzeźnie Jan Głowczewski, mający kancelarię w Wąbrzeźnie, ul. Targowa Nr 5 na podstawie art. 676 i 679 k.p.c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 26 stycznia 1939 r. o godz. 10 w Sądzie Grodzkim w Wąbrzeźnie, sala nr 12, odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należącej do dłużników Feliksa i Wiktorii Wiśniewskich nieruchomości miejskiej, położonej w Wąbrzeźnie przy ulicy Kościuszki nr 10, a składającej się z parceli budowlanej o obszarze 00,740 ha, na której stoi dom mieszkalno-handlowy z trzema przybudówkami

Księga hipoteczna jest urzędzona i przechowywana w Sądzie Grodzkim w Wąbrzeźnie pod nr Wąbrzeźno wykaz L. 232.

Nieruchomość oszacowana została na sumę zł 21,644, cena zaś wywołania wynosi zł 14.429 groszy 34.

Przystępujący do przetargu obowiązani są złożyć rękojmię w wysokości zł 2.164 i przedłożyć zezwolenie na nabycie nieruchomości od odpowiednich władz administracyjnych.

Rękojmię należy złożyć w gotówce albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładkowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich. Papiery wartościowe przyjęte będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej.

Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne.

Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji.

W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8 do 18, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w sądzie grodzkim w Wąbrzeźnie, ul. Wolności Nr 17, sala Nr 15.

Dnia 5 grudnia 1938 roku.

(-) JAN GŁOWCZEWSKI, komornik.

Z POWIATU

JAWORZE.

Otwarcie filii Mleczarni Spółdzielczej w Wąbrzeźnie. W ubiegłą niedzielę odbyła się uroczystość otwarcia ważnej nowej placówki ruchu spółdzielczego filii Spółdzielczej Mleczarni z Wąbrzeźna.

Akta poświęcenia dokonał Ks. Proboszcz profesor Brejski z Niedźwiedzia w obecności władz spółdzielni, licznego obywatelstwa tutejszego oraz gości, pomiędzy którymi zauważyliśmy p. burmistrza Schwarza z Wąbrzeźna oraz dyrektora Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej „ROTR” p. Gotszalka z Golubia.

Po otwarciu przyjmował gościnnie obecnych na uroczystości prezes Zarządu Spółdzielni Mleczarskiej w Wąbrzeźnie p. Rozkosz.

RYŃSK.

Utworzenie gminnego ośrodka WF. w Ryńsku. Przystępując do realizacji planów Państwowego Urzędu WF. i PW. podniesienia i rozkrzewienia wychowania fizycznego wśród najszerszych warstw społeczeństwa wiejskiego Powiatowy Komitet WF. i PW. powiatu wąbrzeskiego zorganizował w Ryńsku, gminny ośrodek wychowania fizycznego. W dniu 30 listopada o godzinie 18,00 odbyło się w szkole w Ryńsku zebranie z udziałem nauczycielstwa, członków zarządu Gminnego, Rady Gminnej, Sołtysów, radnych gromadzkich, przedstawicieli czynnych organizacji stowarzyszeń i kursów oświatowych dla przedpooborowych w ogólnej liczbie około stu osób.

Na zebranie przybyli z Wąbrzeźna mjr. Bigocki Jan przedstawiciel Pana Starosty, członek Prezydium Pow. Komitetu WF. i PW. por. Kołodziej Pow. Komendant WF. i PW. profesor Golik Władysław, członek Pow. Komitetu WF. i PW. por. rez. Milewski Władysław z Mlewa instruktor narciarski. Zebranie zajął wójt gminy Lukaszewicz witając przedstawicieli władz i wszystkich przybyłych na zebranie oraz apelując o poważne i rzetelne ustosunkowanie się do sprawy zainicjowanej przez Pana Starostę i Komendanta Powiatu PW. Przewodnictwo zebrania objął następnie p. mjr Bigocki, który w krótkich słowach określił cel ośrodków WF. i PW. Szczegółowo i wyczerpująco omówił w obszeram i przy stopnym referacie rolę i zadanie wychowania fizycznego wśród ludności wiejskiej profesor Golik.

Cel i zadanie gminnego ośrodka WF. omówił Pow. Komendant por. Kołodziej, który następnie przystąpił do szczegółowego rozpatrzenia wszystkich punktów realizacji ośrodka w formie dyskusji. Rozpatrzono warunki pracy ośrodka, formę pracy, propagandę pracy w ośrodku najszerszych warstw społeczeństwa, zapewnienie środków finansowych i instruktorów. Dyskusja wykażała zainteresowanie i zrozumienie sprawy, przez ogólną akcję wych. fiz. postanowiono objąć Ryńsk i wszystkie gromady gminy. W okresie zimowym specjalną wagę postanowiono zwrócić obok gier ruchomych, lukusowych i pięściarstwa na sporty zimowe, do których gmina posiada warunki — łyżwiarstwo i pięściarstwo.

Narciarstwo podjął się prowadzić instruktor i pionier tego sportu w powiecie por. Milewski kierownik szkoły z Mlewa, który w krótkiej pogadance omówił wartość i zadanie narciarstwa kończąc apelem o zapoznanie się w spręż i wyrażając nadzieję, że jego przyjazdy z Mlewa do Ryńska będą celowe.

Najmniej obiecująco przedstawia się sprawa budżetu gminnego ośrodka, który do ruszenia pracy nie posiada niezbędnych a niewielkich funduszy. Sprawę tę postanowiono rozpatrzyć oddzielnie w porozumieniu z Panem Starostą.

Po przerwie odbyły się wybory podkomitetu gmin

nego WF, który będzie kierował pracami ośrodka. W skład podkomitetu weszli:

Przewodniczący: Lukaszewicz J. wójt gminy; zastępca kpt. Sturkowski A. podwójci; sekretarz Rozwadowski W. sekretarz gminy; kier. sekcji gosp. Pawłowski W. soltys z Orzechowa. Do sekcji gospodarczej weszli ponadto: Urbański A. i Strzelecki.

Sekcja wychowania fizycznego: kierownik Niemczyk, nauczyciel, członkowie: Odymała kier. szkoły z Orzechówka, Kłobukowska Maria.

Sekcja propagandy i wychowania społecznego: kier. szkoły z Ryńska, członkowie Górska Janina nauczycielka z Ryńska, Sadowski Stanisław kier. szkoły z Ludowic.

Ponadto postanowiono dokończyć nowych członków Komitetu w miarę potrzeby.

Nowowybrany podkomitet postanowił przystąpić niezwłocznie do dalszych prac wspólnych i w poszczególnych sekcjach ustalając termin najbliższego zebrania na sobotę, dnia 3 grudnia 1938 roku.

Po wyborze podkomitetu przemówił w krótkich słowach por. Kołodziej, dziękując wszystkim za zainteresowanie się sprawą, życząc jaknajlepszego rozwoju pracy wyrażając nadzieję, że przy dobrej i chętej pracy sportowej gmina Ryńsk podciągnie się do poziomu miast i zabierze im dotychczasowe bezapelacyjne przewodnictwo.

Zebranie zakończył mjr. Bigocki, dziękując za liczny udział i apelując o dalszą pracę.

Kącik radiowy

ŚRODA, dnia 7 grudnia 1938 roku.

17,00 Odczyt. 17,15 Muzyka. 18,00 Audycja rolnicza. 18,10 Felieton. 18,25 Wiadomości sportowe z Pomorza. 18,30 Nasz język. 18,40 Powszechny Teatr Wyobraźni. 19,30 Wieczór walców. 20,35 Audyje informacyjne. 21,00 Opowieść o Chopinie. 21,45 Poezja Złotego wieku. 22,00 Koncert solistów. 22,40 Koncert kameralny. 23,00 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego i kom. meteor.

CZWARTEK, dnia 8 grudnia 1938 roku.

7,15 Audycja poranna. 7,20 Muzyka poranna. 8,00 Dziennik poranny. 8,45 Muzyka instrumentalna. 9,00 Transmisja nabożeństwa z Gidel. 11,00 Muzyka 11,57 Sygnał czasu. 12,05 Poranek symfoniczny. 13,00 Literatura niepodległościowa a Niepodległość w literaturze. 13,15 Muzyka obiadowa. 14,45 Audycja dla młodzieży. 15,00 Audycja dla wsi. 15,50 Audycja z Gdyni. 16,15 Koncert popołudniowy. 17,00 Powszechny Teatr Wyobraźni. 18,00 W szkole morskiej — felieton. 18,10 Siedem razy jeden — komedia. 19,30 Muzyka. 20,25 Audyje informacyjne. 21,00 Koncert rozrywkowy. 23,00 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego i kom. meteor.

Chleb dla Polaków

3 tysięczne miasto przydzielone do woj. poznańskiego potrzebuje polskiego składu bławatów, żelaza, materiałów budowlanych i dentysty. Lokale są — tania.

W jednym z miast przydzielonych do Wielkopolski o 3600 mieszkańców potrzebny jest zegarmistrz, olejarnia (po-

moc sejmiku) oraz stragany z konfekcją, bławatami, galanterią itp.

Miasteczko przydzielone do woj. poznańskiego potrzebuje polskiego składu skór, żelaza, drzewa, materiałów budowlanych. Wolny lokal — 20 zł miesięcznie z mieszkaniem.

Miasto o 3000 mieszkańców przydzielone do Wielkopolski potrzebuje składu bławatów, art. piśmiennych, skór, dentysty, fryzjera, cholewkarza i handlu zbożem.

Jedno z miast przydzielonych do woj. poznańskiego potrzebuje polskiego składu konfekcji, drzewa, drogerii, materiałów budowlanych, obuwiu, olejarni oraz czapnika.

W powiatowym mieście (12 tys. mieszkańców) przydzielonym do woj. poznańskiego brak polskiego składu skór i przyborów.

GIEŁDA ZBOŻOWA

Placono złotych za 100 kg.

Ziemniopłody	Bydgoszcz 2. 12. 1938	Poznań 2. 12. 1938
Zyto nowe	13 75—14 00	13 40—13 65
Pszonica	18 25—18 75	18 00—18 50
Jęczmień	16 25—16 75	16 00—17 00
Jęczmień jednolity	15 25—15 50	15 15—15 65
Jęczmień zbiorowy	14 75—15 00	14 50—15 00
Owies	15 25—15 50	14 50—15 50
Mąka żyt. I 0 65%	25 00—25 75	24 50—25 25
Mąka psz. I 0 30%	38 00—39 00	35 75—37 75
Mąka psz. I 0 50%	35 00—36 00	33 50—35 50
Mąka psz. I A 65%	32 50—33 50	30 75—33 25
Otręby żytnie	19 50—10 00	9 00—10 00
Otręby pszenne	10 25—11 50	9 25—11 00
Otręby jęczm.	10 25—10 75	9 75—10 75
Gorzyczka	38 00—39 00	35 00—37 00
Siemie lniane	48 00—50 00	48 00—51 00
Mak niebieski	65 00—68 00	65 00—70 00
Wyka ozima	60 00—70 00	—
Groch polny	—	—
Groch Victoria	25 00—29 00	25 50—27 50
Groch Folgera	22 00—25 00	24 50—26 50
Łubin niebieski	—	—
Łubin złoty	—	—
Rzepak ozimy	41 00—42 00	40 50—41 50
Rzepak jary	38 50—39 50	37 50—38 50
Koniczyna biała	—	—
Koniczyna czerw.	—	—
Koniczyna szw.	—	—

Zapisz się do LMK.

Numer akt: Km. 810/38

OBWIESZCZENIE

O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Kowalewie Franciszek Litwin, mający kancelarię w Kowalewie ul. M. J. Piłsudskiego nr 18 na podstawie art. 602 k.p.c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 12 grudnia 1938 r. o godz. 12 w Owieczkowie, pow. wąbrzeski, odbędzie się licytacja ruchomości, należących do p. Marii Ploceniakowej zam. w Owieczkowie, składających się z 85 ctr. pszenicy wymłóconej na spichrzu, oszacowanych na łączną sumę zł 770.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Kowalewo, dnia 5 grudnia 1938 r.
(-) LITWIN, komornik.

Domek

nowy 5 ubikacyjny chlewny ogród bez długu dla emeryta okazynie sprzedam.
Iwiński - Golub
Toruńska

Dom

ze śpichalernem w ulicy Chełmińskiej do wydzierżawienia ewt. do sprzedania.
Zgl. KLEM - Ludowice
poczta Ryńsk

Ostrzeżenie

Niniejszym podaję do publicznej wiadomości, że za długi męża mego Pawła Brzostkowskiego nie odpowiadam i ostrzegam przed kupnem gospodarstwa, gdyż takowe jest moją wyłączną własnością.

Bronisława Brzostkowska
z domu Wietrzyńska
Ostrowite, k. Kowalewa

Kino
dźwiękowe
„Słońce”

Dziś w środę o godz. 8.30 i czwartek o godz. 5 i 8.30 Nasza genialna, uroczą, rodaczką POLA NEGRI w filmie

POBOŻNE KŁAMSTWO

Tragedia matki, która całe życie poświęciła dla szczęścia syna
W pozostałych rolach Herbert Hübner — Harald Paulsen
Następny program: G E H E N N A

Codziennie KONCERT — Symfoniczny salka ogrzana

Młodszy chłopiec do posylek uczciwy potrzebny zaraz.

Drogeria Centralna
K. Stienss — Wąbrzeźno

Złóż dar
na

Pomoc Zimową!

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI:

W ekspedycji lub agenturach miesięcznie 80 groszy z odnośnikiem przez pocztę lub posłańca 95 groszy „Głos Pomorza” wychodzi w poniedziałki, środy i piątki. W wypadkach nieprzewidywanych, przy wstrzymaniu przedsiębiorstwa, złożeniu pracy, przerwaniu komunikacji, abonent nie ma prawa żądać pozaterminowych dostawczych gazet lub zwrotu ceny abonamentu.

Wydawca B. Szczuka — Zakłady Graficzne Wąbrzeźno
Redaktor odpowiedzialny: Aleksander Ledwochowski, Wąbrzeźno — ul. Br. Pierackiego 11a.
Redakcja i administracja: Wąbrzeźno, Mickiewicza 1.
Redaktor przyjmuje od 10—12. — Nie zamówionych rękopisów redakcja nie honoruje i nie zwraca.
Tel. 80. ● PKO. Nr 04.252. ● Przekaz rozrachunk. 1.

CENY OGŁOSZEŃ:
Wiersz milimetrowy (na stronie 7-lamowej) . . . 10 gr
na stronie 4-lamowej (w tekście) 30 gr
na stronie pierwszej 50 gr
Przy powtarzaniu ogłoszeń — odpowiedni rabat.
Dla spraw spornych jest właściwy sąd w Wąbrzeźnie.
Za terminowy druk administracja nie odpowiada.
Za zastrzeżenie miejsca pobiera się 20 proc. nadwyżki.